

pu. 732
ringi, mis kirjadi mängimist seganud; Tumul
wijanud wal peutäie külifi arda, müü jooksma
loomad kõiks ajast wälja; kirwat wijanud torupilli
rutuga kääst ära, waatamata kuhu se läinud,
ja läinud ise loomasi olfima. See peal tulnud
Tumale üks mees wastu, selle kääst küsinud
kirwat: kas nägid minu loomasi kääst? Nägin
kül; kostnud mees, need jooksinud kõiks Tumale
kärja lauda poole. Nüüd jannmunud kirwat
sinna poole need olfima, wiimataks leidnud
ta need Tumasa kärja laudast. Tumul küsinud
Tema kääst: mis sina olfid? Minu loomad on
ära jooksnud ja olfin need taga kostnud kirwat
kui need jadamöödu on kui sinu loomad olid
süü wõta naad erufele, istlunud Tumale. Kirwat
waadanud, waruda poolest on naad minu looma-
daga kül ühte möödu, aga nüü on farwid peas
ja käbjad lõksisid, ei tohi ornale wõtta; kirwus
läinud kirwat minema; sest Tumul oli selle
aja süü mil kirwat loomasi taga olfid, neile
farwid pääse ja käbjad puhtliga lõksis loomad,
nüü jää nud kirwat loomadest ilma ja pidanud
kirwal tagasi minema. Nüüd läinud kirwat
oma torupilli järele, mida ta süü rutuga ene-
fest ära oli wijanud, kui loomad ära olid
jooksnud; kausa aga olfil tema, aga pilli.

pu. 733
si leia ta kirjagilt, wiimataks läpelt tema jõe kaldal
peale waatama, mõeldes: shi kurus pil jõe kääst
aga pil oli wijalle jõe kaldal seiswa kääst olfija
kõrsuma jää nud; kui ta nüüd olfid mööda jõe
kallast wõlfi lausil, näeb ta korraga pilli
warju jõe põhijast wastu praistunud ja arwab
et see tema pil ongi, aga kuuwa pealt kütke janda
sest uppumise kartus ei luba temal wõlfi
minna, wiimataks hakanud tema jõe luga jõe kääst
kuiwaks tõstma, kui tema küüsi aga sellega kääst oli
kinnud, näinud tema ära et sest kääst midagi
wälja ei tule ja jät nud järele. Nüüd hakanud
tema jõe kuiwaks joema, aga wiisi oli tagant
olfast wälja tulnud ja jooksnud jõe kääst tagasi,
kui näinud oli et sellest kääst ka midagi kufu
ei olnud, kausnud ta paha meeliga muast üles
ja ühtlunud: „jäägu se pil ristrahwa rõõmus-
sija jõe põhija; ja läinud ise mööda ilma hule-
kuma. Sest ajast faadati pidada aga itka
wal kärpsid süüsi parunud ja küüsi, loomasi
ammustama ja kurtama.

7. V
Tulane istunud üksi kääst, sest kääst küüsi
pererahwas olid wal kütke janda, aga
tema oli kütke janda jää nud. Kui tema